

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : A. Miron)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

Î N C H E I E R E

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chirița Eugeniu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Chirița Eugeniu
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”FerModPlast” privind restituirea
contravalorii produsului prestat necalitativ și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, prin care s-a
respins apelul declarat de Chirița Eugeniu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2019

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2015, Chirița Eugeniu s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere
de chemare în judecată împotriva S.R.L. „FerModPlast” solicitând restituirea
contravalorii produsului prestat necalitativ în sumă de 825 euro a cheltuielilor pentru
asistență juridică în mărime de 3500 lei.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 9 iulie 2012 între Chirița Eugeniu și S.R.L.
”FerModPlast” a fost încheiat contractul nr.555 privind producerea și montarea
sistemelor de tâmplărie PVC.

Potrivit obiectului contractului S.R.L. ”FerModPlast” s-a obligat să producă și să
monteze consumatorului Chirița Eugeniu 10 construcții PVC, iar ultimul s-a obligat să
achite costul lucrărilor în mărime de 2825 euro.

Reclamantul a indicat că, a achitat integral suma contractuală, fapt confirmat și
prin chitanța la dispoziția de încasare nr.13475 din 9 iulie 2012 și chitanța la dispoziția
de încasare nr.13476. Însă, S.R.L. „FerModPlast” nu a respectat prevederile pct.2.1 al
contractului, conform căruia comanda urma a fi produsă și montată în termen de 10 zile
din momentul primirii avansului, instalând construcțiile din PVC la domiciliul
consumatorului abia la 26 iulie 2012, cu o întârziere de 7 zile, fapt confirmat prin
procesul-verbal de predare-primire a lucrării anexat la materialele cauzei.

Reclamantul a invocat că, sistemele de tâmplărie PVC montate nu corespundeau
calității solicitate de consumator, având o serie de neajunsuri, depistate chiar la
momentul montării.

Astfel, de nenumărate ori consumatorul Chirița Eugeniu a solicitat remedierea
tuturor deficiențelor existente.

La 8 februarie 2014, S.R.L. „FerModPlast” a înlăturat o parte din neajunsurile existente la construcțiile PVC indicate în procesul-verbal din 8 februarie 2014, ulterior la 20 septembrie 2014 din nou au remediat o parte din vicii.

Însă, cu toate acestea, viciile construcțiilor PVC procurate de consumatorul Chirița Eugeniu nu au fost remediate integral nici până la momentul actual, astfel construcțiile fiind într-o stare deplorabilă, nu pot fi folosite în scopul pentru care au fost procurate, fapt ce creează reclamantului un disconfort total. Ca urmare, este nevoit de a demonta construcțiile PVC necalitative procurate de la S.R.L. „FerModPlast”, și de a procura și instala noi sisteme de tâmplărie PVC calitative.

Chirița Eugeniu a indicat că, în temeiul art.10 alin.(3) al Legii nr.105 din 13 martie 2003, privind protecția dreptului consumatorului, (în vigoare la data relevantă speței) în calitatea sa de consumator este în drept să pretindă restituirea contravalorii produsului, deoarece i s-a prestat un produs necalitativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 septembrie 2018, cererea de chemare în judecată depusă de Chirița Eugeniu împotriva S.R.L. „FerModPlast” privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de asistență juridică a fost scoasă de pe rol.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 noiembrie 2018 a fost anulată încheierea din 24 septembrie 2018, iar cauza a fost repusă pe rol.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Chirița Eugeniu a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a constatat că, reclamantul a înaintat mai multe obiecții ce țin de calitatea executării serviciilor contractuale, pârâul a luat act și a întreprins măsuri în vederea obiecțiilor invocate în procesul-verbal de predare-primire a lucrărilor.

La solicitarea reclamantului, S.R.L. „FerModPlast”, a remediat deficiențele apărute, manifestând atitudine în vederea soluționării litigiului apărut în procesul de executare a contractului.

Instanța a reținut că, Chirița Eugeniu a făcut uz de dreptul său și a ales reparația gratuită a ferestrelor și ușilor de termopan, astfel că după nu mai poate pretinde și la contravaloarea produsului, dat fiind faptul că legea nu prevede solicitarea concomitentă.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 19 iunie 2019, Chirița Eugeniu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2019, solicitând admiterea cererii de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019 a fost respins apelul declarat de către Chirița Eugeniu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2019.

La 20 ianuarie 2020, Chirița Eugeniu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a invocat că, este greșită concluzia instanței de apel precum că, consumatorul nu poate solicita remedierea și restituirea concomitentă pentru aceleași defecte, iar temeiurile prevăzute de art.18 alin.(14) din Legea nr. 105 din 2003 privind protecția consumatorilor nu sunt aplicabile speței, și, precum că la dosar lipsesc probe privind neconformitatea produsului.

Recurentul a indicat că, prevederile art.18 alin. (14) din Legea nr.105 din 2003

privind protecția consumatorului nu se răsfrâng asupra reclamației din 01 decembrie 2014, deoarece au fost adoptate ulterior prin Legea nr.187 din 22.07.2016.

Restituire contravalorii produsului prestat este absolut legală prin prisma art.13 alin.(5) din Legea nr.105 din 2003, în redacția Legii nr.38 din 27.03.2014, în vigoare la data depunerii reclamației.

Raportul de expertiză nr.121 din 11 aprilie 2018, este o probă prin care se demonstrează imposibilitatea folosirii și necesitatea înlocuirii produsului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 noiembrie 2019.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs împotriva a fost declarată la 20 ianuarie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 februarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 2 martie 2020, potrivit avizului de recepție (f. d.206).

Până la data examinării recursului, intimatul nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma

probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Chirița Eugeniu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Chirița Eugeniu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru